

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Leonhard Hansen): Lovforslaget er blevet behandlet i to møder, og resultatet heraf er blevet, at et mindretal, nemlig venstres udvalgsmedlemmer, ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, hvorimod et flertal, bestående af socialdemokratiets, de konservatives og de radikales udvalgsmedlemmer, indstiller lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Sønderup: Der har jo i dertil indrettede blade været rejst en voldsom kampagne mod venstre og også mod mig personlig i anledning af vor stilling til brændselshjælpen. Hvor forlorne disse angreb er, får man egentlig et indtryk af ved i bladene at læse om, at socialdemokratiet selv i visse byråd har afvist kommunisternes forslag om brændselshjælp på generel basis. Det springende punkt i denne sag er nemlig efter min opfattelse, hvorvidt en tiltrængt hjælp skal ydes på generel basis eller ikke. Der er ingen i denne sal, der har noget som helst imod eller vil benægte, at det kan være nødvendigt i visse tilfælde at give en brændselshjælp til de arbejdsløse, men man må afgjort vende sig imod, at man sådan kaster i grams fra en side af både til forsørgere og ikke-forsørgere, Jeg synes, det er interessant, at man fra socialistisk side, når man bliver stillet overfor et forslag af lignende karakter fra kommunistisk hold, viser det fra sig med den samme begrundelse som den, hvormed vi har gjort det her. Altså, man vil nok yde hjælp, men det skal være efter en individuel behandling.

Løvrigt er det typisk, at den påståede interesse for de arbejdsløse stiger og falder ikke alene i forhold til det taktiske spil mellem kommunister og socialdemokrater, men også i forhold til den tilknytning, en eventuel arbejdsløs har til de socialistisk styrede fagforeninger. Er en arbejdsløs f. eks. medlem af KDF, altså Kristelig Dansk Fælleskasse, har man ikke så stor interesse for vedkommendes nød, så har det ingen hast med at komme til hjælp med støtteforanstaltninger. Det er overfor mig nævnt, at Kristelig Dansk Fælleskasse har søgt ministeren om støtte de to sidste år, men at man intet som helst har hørt fra ham, antagelig af den simple grund, som der også fra anden side er blevet oplyst noget om, at ministeren overhovedet ikke har henvendt sig til de bevilgende myndigheder. Som sagt, det er oplysninger,

der er blevet mig forebragt, og vi skulle vel i dag kunne få klaret, om det har sin rigtighed i så henseende. Jeg vil være taknemlig for at modtage oplysninger, der går ud på, at man, hvad der vel desværre ikke er tilfældet, allerede har taget anledning til at hjælpe Kristelig Dansk Fælleskasse.

Venstre har altid været såre lydhor overfor vanskeligt stillede kasser, og jeg ved også, at det har været både venstres og de konservatives og efter min opfattelse også de radikales indstilling, at netop KDF-kassen skulle komme i betragtning som en vanskeligt stillet kasse, og at ministeren, når han fik en anmodning fra den pågældende kasse, selvfølgelig skulle være villig til at gå til de bevilgende myndigheder for at få bevilget den støtte, hvorom der er ansøgt.

Jeg er meget interesseret i at få klaring på de spørgsmål, jeg her har rejst, og såfremt man ikke er i stand til at give en positiv forklaring, synes jeg, det er ret ejendommeligt, at man på et tidspunkt, hvor man overfor os sætter sig på den høje hest og taler os så hårdeligt til, ikke har forsøgt i et så specielt forhold at klare problemet på en sådan måde, at det med rette kan siges, at de pågældende har været genstand for en ligelig og rimelig behandling.

Jeg synes, det ville være på sin plads, at man, når man retter så stærke beskyldninger mod andre, så også nu og da holdt lidt dommedag over sig selv og sin handle-måde.

Boeck-Hansen: Fra vor side tiltræder vi dette lovforslag, men jeg vil gerne have lov til at understrege, at vi gør det med ikke ringe betænkelighed, idet vi mener, at den eksisterende arbejdsløshedsbistand allerede i forvejen ligger så tæt op til arbejdslønnin-gerne, at det er forbundet med ikke ringe fare at forøge den. Når vi alligevel har kunnet tiltræde dette lovforslag, er det, fordi det drejer sig om en så absolut sæson-præget hjælp, som knytter sig til den vinter, vi i øjeblikket har. Man må jo erkende, at det under disse forhold er en stor ulykke at være arbejdsløs, og udfra den betragtning vil vi altså være med til at give de pågældende en hånds-rækning nu. Havde det været en feriehjælp, den højtærede social-minister havde fundet på at ville give de arbejdsløse, havde vi absolut sagt nej!

Det er så ofte blevet sagt fra dette sted fra en vis side, at alle har ret til arbejde. Det forekommer mig at være noget anstrengt. Jeg synes, man skulle sige, at alle har pligt til at arbejde, men så kan man naturligvis sige,